

Університетський КУР'ЄР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

виходить з вересня 1956 року

№5 (1987) 27 травня 2016 року

www.nubip.edu.ua

МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ

ПАРТНЕР НУБІП - ВАРШАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВІДСВЯТКУВАВ 200-РІЧЧЯ

Делегація НУБІП на чолі з ректором Станіславом Ніколаєнком повернулася з Польщі, де взяла участь в урочистостях з нагоди 200-річчя Варшавського університету наук про життя.

Більше тринадцяти років наші університети поєднують свої знання та зусилля не лише у підготовці професійних спеціалістів та дослідників, а й у гуртуванні наших народів.

У програмі візиту були участь в урочистому засіданні вченої ради, зустрічі з керівниками провідних європейських вишів, обмін досвідом з організації аграрної освіти і науки тощо.

НАУКА

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ЛАБОРАТОРІЇ БІОСЕНСОРИКИ

У Нюрнбергу (Німеччина) відбулась міжнародна виставка SENSOR+TEST 2016 - провідний світовий форум з аналізу розвитку досліджень в галузі датчиків, вимірювання та тестування. На ній було представлено 586 експонатів з 32 країн світу, відбулось біля 60 лекцій-форумів, включаючи "Measurement in the Cloud" і "Forum Innovative Testing", ряд представницьких конференцій.

Наш аспірант Андрій Карп'юк з лабораторії біосенсорики предста-

вив результати досліджень щодо розробки методики експресного визначення якості продуктів харчування з застосуванням новітніх принципів біосенсорики. Одночасно обговорювались базові основи перспективи їх розвитку в майбутньому. Також було проведено ряд перемовин для налагодження спільної співпраці лабораторії біосенсорики НУБІП з німецькими, нідерландськими, швейцарськими та польськими колегами.

Наталія Нестерова

ВІТАЄМО!

Орденем "За заслуги" I ступеня нагороджено першого проректора НУБІП академіка Ігоря Ібатуліна.

Почесне звання заслуженого винахідника України присвоєно завідувачу відділу Української лабораторії якості та безпеки продукції агропромислового комплексу Валентину Дрозді.

СВЯТО В ДОМІ

І ОСЬ ЙОМУ - СТО ВІСІМНАДЦЯТЬ...

Величний, славний університет
Зробив в освіті безліч мудрих кроків,
Міцні знання - в НУБІП пріоритет,
І нині ось йому - сто вісімнадцять років!
Черпає мудрість з дослідних скарбниць,
Усюди досягає компромісу -
І на безмежжі золотих пшениць,
І в межах Голосіївського лісу!
Студентські чути зранку голоси
В очікуванні сесії і літа,
Навчається в НУБІП, серед краси

Наше майбутнє, нації еліта!
Багатотисячний і дружний колектив,
Керівники все знають зсередини.
Чекаємо результативних жнив,
НУБІП візьме усі складні вершини!
Лише на успіх наш орієнтир,
Робимо висновки з життєвих ми уроків,
Щасливі будьмо! Хай панує мир!
Сто вісімнадцять нам сьогодні років...

Олег Криворот

ЗНАЙ НАШИХ!

ДВА З ЧОТИРНАДЦЯТИ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ГРАНТІВ - НАШІ

До Дня науки Президент України Петро Порошенко підписав розпорядження про призначення грантів докторам наук для здійснення наукових досліджень на 2016 рік.

Показово, що з 14 грантів два отримали науковці НУБІП - професори Роман Василишин і Микола Патика. Це свідчить про високий рівень науки в нашому університеті, який є

дослідницьким і провідним вищим країни.

Інтерв'ю з ними - у наступному номері "Університетського кур'єру".
Інф "УК"

ДУХОВНІСТЬ

ПАТРІОТИЗМ І ДУХОВНІСТЬ - НЕ ЛИШЕ СЛОВА

ріотизм і духовність у сучасній Україні", організований кафедрою анатомії тварин імені професора В.Г. Касьяненка.

- Українське християнство відзначало 50-річчя служіння Патріарха на Київській кафедрі, - зазначив проректор з начальної і виховної роботи Сергій Кваша. - І нам тим більш приємно, що ця людина - почесний професор НУБІП.

А у вітанні ректора Станіслава Ніколаєнка зазначено: всі ці піввіку Патріарх зумів лишитися на злеті і стати не лише духовним лідером українського народу, а й поводитим у вихованні патріотизму. Саме актив-

ну участь Патріарха Філарета у вихованні національної свідомості, патріотизму і духовності у молоді нашого університету відзначено дипломом НУБІП.

- Зараз, коли Україна стала незалежною, церква відіграє в житті суспільства величезну роль, адже без духовної основи держави не існує, - сказав Патріарх Філарет. - Недаремно ж, коли в одному з інтерв'ю у Путіна запитали, що має найбільше значення у збереженні його держави, той відповів: ядерний щит і церква. Саме тому було докладено стільки зусиль, аби роз-

Закінчення на стор. 3

ГОТУЄМО СУЧАСНОГО ІНЖЕНЕРА

НОВІТНІ НАВЧАЛЬНІ ЛАБОРАТОРІЇ - ДО ПОЧАТКУ НОВОГО НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

ПАМ'ЯТІ
ЗАСНОВНИКА
ІНЖЕНЕРНОЇ
СЛУЖБИ

На базі механіко-технологічного факультету з нагоди 85-ї річниці від дня народження Миколи Момотенка пройшла XII міжнародна наукова конференція "Рациональне використання енергії в техніці".

Чотири дні науковці з України, Чехії, Польщі і Білорусі обговорювали питання, пов'язані з інноваціями аграрної науки, технічним сервісом машин, технікою у рослинництві та тваринництві, біоенергетичними системами і біотехнологіями, автоматизацією та інформаційними технологіями, мобільною енергетикою, транспортними технологіями та логістикою тощо.

19 травня, у день народження видатного інженера-механіка Миколи Момотенка, відбулося пленарне засідання. Відкриваючи його, професор Дмитро Войтюк поділився своїми враженнями від знайомства з цією непересічною людиною, зазначив: те, що зробив для України Микола Петрович, повинно продовжитися у справах наших вчених і студентів.

Про зустрічі з Миколою Момотенком, який користувався незаперечним авторитетом у колег, пригадав гість конференції - випускник факультету механізації Олександр Мороз. Особливо вражало, як точно той бачив проблему, а відтак - умів поставити завдання на окремих етапах роботи та правильно підібрати виконавців. На жаль, сьогодні, коли необхідні зміни у державній політиці, в уряді України таких людей бракує.

Про Миколу Момотенку як державного діяча, інженера і засновника інженерної служби говорили й інші його колеги. А продовжилася робота конференції засіданням Української асоціації аграрних інженерів.

Ірина Білоус

Готувати кваліфікованих інженерів на сучасній техніці. Однією зі основних складових Програми розвитку університету "Голосіївська ініціатива 2020" є якісна підготовка фахівців. А вона без сучасної матеріально-технічної бази неможлива. Саме тому в університеті активізувалася робота зі створення спеціалізованих навчальних лабораторій.

Особливо це помітно зараз на інженерних факультетах. Так, на механіко-технологічному вже готова прийняти студентів нова навчальна лабораторія сільськогосподарських машин виробництва компанії "HARDI" (Данія). Розрахована на проведення лабораторних занять, вона прийматиме групи в 30 студентів. До початку нового навчального року компанія "HARDI" встановить тут сучасні техніку та агрегати.

- Це стало реальним завдяки контактам з нашими випускниками, - говорить декан Ярослав Михайлович. - Один з них, Володимир Тригубець, сьогодні очолює представництво "HARDI" в Україні. Ми знайшли спільну точку зору, і компанія надала, на умовах зберігання - техніку свого виробництва. Всесвітньовідомий виробник обприскувачів віднедавна став партнером факультету: укладено угоду про співпрацю на виконання навчальної, науково-дослідної, дослідно-конструкторської діяльності, технологічних та ремонтних робіт.

На таких же умовах зберігання свою техніку - для потреб навчальної лабораторії сільськогосподарських машин - поставила компанія "KUNN"

(Франція), з якою підписано відповідну угоду. Генеральний директор "KUNN" Асад Лапш та його заступник Віктор Сич - члени ради роботодавців механіко-технологічного факультету. Надану техніку - косарку-плющилку, прес-підбірник, розкидачі міңдобри, сіялку та інше - розмістили на відкритому майданчику, облаштованому коштом французьких партнерів. Вони ж спонсорували ремонт 13-ї аудиторії навчального корпусу №5, де у рамках вивчення дисципліни "Сільськогосподарські машини" зможуть займатися групи в 30 студентів. Тут же встановили сучасний кормозмішувач.

Відомий український виробник техніки - "Червона зірка" - теж зацікавлений у такому партнерстві. Голова наглядової ради підприємства, генеральний директор Павло Штутман підтримує таку ідею. Як результат, на факультеті конструювання та дизайну вже готова прийняти студентів аналогічна навчальна лабораторія сільськогосподарських машин виробництва ПАТ "Червона зірка". Тут вже встановлено і сучасні сіялки - пневматичного і механічного висіву насіння плюс агрегати. Працювати з ними одночасно можуть групи до 30 студентів.

Власними руками

На кафедрі технологій у птицевівстві, свинарстві та вівчарстві з конкретною назвою для свого нового підрозділу ще не визначилися, хоча спонсорським коштом і власними зусиллями вже закінчили значну частину робіт для його матеріальної бази. Йдеться про дрібне тваринництво і птицевівство.

- Головне не як ця кафедральна складова називатиметься - лабораторія, клас або, головне, щоб були реальні приміщення для проведення лабораторно-практичних занять, - південний доцент цієї кафедри Микола Ліхтер.

Саме він та його найближчі помічники - завідувач лабораторії Андрій Задорожний та старший лаборант Олег Бубела - власноруч звели дерев'яний будинок на 30 місць, у якому і планується проведення таких занять. Навіть взимку, завдяки утепленню з екологічно чистої тирси з вапняним сухим порошком, тут буде достатньо тепло. Поруч - птичник, де утримується птиця різних видів. І окреме приміщення під лабораторію для дрібних тварин кафедри вже теж запланували.

Валентин Обрамбальський

ПЕРСПЕКТИВНІ АГРОНАУКОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

Нещодавно на базі фермерського господарства "Бутенко" (с. Дягова Менського району Чернігівської обл.) НДІ техніки, енергетики та інформатизації АПК НУБІП за підтримки Міністерства аграрної політики та продовольства України і більше 10 провідних агрокомпаній-партнерів провів міжнародну науково-практичну конференцію "Перспективні агронаукові технології". Малося на меті продемонструвати комплексний підхід до впровадження сучасних високоефективних технологій виробництва продукції рослинництва в природно-кліматичних умовах ФГ "Бутенко".

- Зараз основними критеріями успішного господарювання можна назвати економічну прибутковість, мінімізований тиск на екологію і забезпечений соціальний статус працівників, - говорить модератор заходу, директор НДІ техніки, енер-

гетики та інформатизації АПК Валерій Войтюк. - Тому для управління успішними вітчизняними підприємствами аграріям необхідні інноваційні технології, які базуються на збільшенні обсягів економічно обґрунтованого врожаю, оп-

тимізації виробничих затрат, відтворенні родючості ґрунту та вдосконаленні професійного рівня працівників.

Фермерське господарство "Бутенко" - одне з провідних в Україні, яке активно впроваджує сучасні ви-

сокоефективні технології виробництва продукції рослинництва та системно їх впроваджує разом з іншими інноваційними технологіями у виробництво, організовує "Дні поля" та семінари із залученням іноземних фахівців. Тож не даремно сюди завітали більше 100 учасників - переважно керівників агропідприємств, головних агрономів та інженерів. Велике їх зацікавлення викликала польова демонстрація.

Значний інтерес викликав метод, створений спільно науковцями кафедр автоматики та робототехнічних систем ім. акад. І.І. Мартиненка і агрохімії та якості продукції

рослинництва ім. О.І. Душечкіна щодо системи дистанційного моніторингу станів рослинних насаджень з метою раціонального використання добрив. Система, над створенням якої працював потужний колектив під керівництвом професорів Віталія Лисенка і Анатолія Бікіна, здатна оперативно безконтактно оцінювати стани рослинних насаджень під час вегетації та надавати рекомендації щодо потреби рослин у підживленні. А це вкрай важливо при реалізації сучасних технологій у рослинництві і дозволяє прогнозувати врожай.

Олександр Броварець

ДУХОВНІСТЬ

ВИШИВАНКА - НЕ ПРОСТО ВИШИТА СОРОЧКА

Щорічно у третій четвер травня українці святкують День вишиванки.

Всеукраїнську акцію "День вишиванки" започаткувала студентка факультету історії, політології та міжнародних відносин Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича Леся Воронюк у 2007 році. Відтоді він перетворився на всеукраїнське свято, покликане зберегти споконвічні народні традиції створення та носіння етніч-

ного вишитого одягу, популяризацію українських цінностей у народі, зокрема серед молоді. Загалом це свято-флешмоб, коли українці в будній день одягають вишиванку на роботу, університет, школу чи садочок. І наші колеги - бібліотечні працівники постійно її підтримують, приходячи на роботу у вишиваних українських сорочках.

Одягнімо, друже, вишиванки - Наш чарівний український стрій. Не для когось, не для забаванки,

А для себе, вірний друже мій. Одягнімо вишиванки, друже, Як одвічний предків талісман. Хай не буде серед нас байдужих І один в нас буде отаман. Одягнімо в свята і неділі, В будень, за потреби, одягнім І відчужен - вороги безсилі Зруйнувати український дім. Одягнімо вишиванки, друже, Хай побачить українців світ - Молодих, відважних, дужих, У єднанні на сто тисяч літ!

З нагоди всеукраїнського Дня вишиванки бібліотечні працівники підготували ще й виставки "Рушник - оберіг та молитва українського народу" та книжкову - "Свято української душі".

Вишиті рушники здавна були поширені на Україні як неодмінний атрибут народного побуту, весільної і святкової обрядовості, як традиційна окраса селянського житла. Важливі події в житті народу ніколи не обходились без рушників, які,

крім декоративного навантаження, мали великий образно-символічний зміст.

Вони завжди висіли на покутті, святому місці, де збирається вся родина на трапезу, освячуючи її молитвою. І, по суті, виконували роль тих же святих образів.

Висить рушник у хаті на кілочку, Калина червоніє на столі, А біля неї - жовті колосочки, Мов пустотливі братики малі. Це все - моя земля, моя Вкраїна, Це рук моєї матері тепло, І цей рушник, яким і дочку й сина Благословляє мати на добро.

Тетяна Кіцак,
Людмила Артюх

Вишиванка в Немішаївському агротехнічному коледжі - і бажана гостя, і господар. У День вишиванки-2016 її знову тут вшанували: і викладачі, і студенти в традиційному українському вбранні організували своєрідну інсталяцію біля головного корпусу коледжу.

Інна Середа

ПАТРІОТИЗМ І ДУХОВНІСТЬ - НЕ ЛИШЕ СЛОВА

Закінчення. Поч. на стор. 1
ділити нашу церкву. А Україні потрібна церква, незалежна від Москви, бо така залежність несе велику шкоду. Ми бачимо це зараз, бачимо, як сьогодні церква Московського патріархату підтримує агресора. Зараз іде процес об'єднання церкви довкола Київського патріархату. Єдина Українська церква буде гарантією безпеки нашої духовності. Сьогодні за любов до України і жертвність церковники нагородами відзначено 13 тисяч захисників Вітчизни і волонтерів.

Патріарх Філарет вручив церковні нагороди Андрію Турчику, Валентині Бородиній, Марії Мельник, Наталії Сороці, Валентині Карповському, Олександру Курдюку, Петру Лакиді, Миколі Михайліченку, Сергію Кваші, Анатолію Мазуркевичу, Григорію Хмельницькому, Вадиму Ткачуку, Роману Шестопалку.

А декан Микола Цвіліховський нагородив Патріарха медаллю за заслуги перед факультетом ветеринарної медицини та почесним дипломом за №1. Дипломами з номерами 2 і 3 відзначені професори Станіслав Рудик і Анатолій Мазуркевич.

Директор Немішаївського агротехнічного коледжу Володимир Альохін пригадав, як 2007 року Патріарх освятив на території цього навчального закладу будівлю каплички. Сьогодні завдяки жертвам там вже зведено храм. Освятити його і запросили Святішого на свято Покрови Пресвятої Богородиці.

Особливої урочистості зібранню надали виступи творчих колективів нашого університету і Київської православної богословської академії. Сподіваємося, що згодом спільними зусиллями організуємо фестиваль духовного співу.

Ірина Білоус

Михайло Грушевський: СЛУЖИТИ НАЦІОНАЛЬНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ВІДРОДЖЕННЮ

На гуманітарно-педагогічному факультеті пройшла міжнародна науково-практична конференція "Феномен Михайла Грушевського як державного діяча, науковця", присвячена 150-річчю з дня народження вченого. Крім вітчизняних науковців, освітян, істориків, участь у ній взяли представники Польщі, США, Молдови, Ізраїлю, Канади, Греції.

Постать Михайла Грушевського настільки багатогранна, що перелік всіх його іпостасей не обмежується визначеннями державний діяч, науковець, історик, публіцист. Підтвердження цьому - доробок, що налічує більше двох тисяч наукових праць, його політична і наукова діяльність, громадська позиція, погляди та усе життя.

Голова наглядової ради університету Микола Томенко наголосив, що НУБіП практично першим розпочав просвітницьку роботу із вша-

нування 150-ї річниці від дня народження Михайла Грушевського, озвучив свою позицію стосовно дискусії щодо його позиціонування як президента, голови Центральної Ради, керівника Української Народної Республіки. Він схилиється до думки, що УНР була майже класичною парламентською республікою. А тому з державної точки зору Грушевський - голова Центральної ради. Враховуючи, що це був найви-

щий державний керівний орган, з позицій сьогодення можемо вести мову як про президента.

Говорячи про національну ідею, Микола Томенко порушив питання утвердження українського світу та висловив сподівання, що феномен Грушевського допоможе нам ставати українцями. Необхідними для цього є також знання рідної історії, мови, літератури та культури.

Ольга Наконечна

ТЕХНОЛОГІЇ

НА СУЧАСНОМУ ОБЛАДНАННІ Й ПРОГРАМНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ І НАВЧАТИСЯ ПРИЄМНО

На території 6-го навчального корпусу можна було відвідати виставку сучасного геодезичного обладнання і програмного забезпечення сфери землеустрою, до якої були запрошені

представники різних ланок нашої галузі. Модератором її став випускник факультету Олексій Куценко (компанія GeoПрогрес, офіційний дистриб'ютор GeoMax та Agatec в Україні).

Зокрема, було продемонстровано роботу в мережі референтних GNSS станцій "SystemNet", сфери використання лазерних сканерів, систему точного позиціонування в агротехнічних роботах (компанія System Solutions). Студенти мали можливість ознайомитися з програмним забезпеченням X-PAD на базі Android та сучасним геодезичним обладнанням від Leica Geosystems (компанія L-trade, офіційний дистриб'ютор Leica Geosystems в Україні). Фахівці демонстрували все це обладнання у роботі. Студенти залюбки брали відліки та обробляли результати, адже це не тільки цікаво, а й корисно на майбутнє.

Наталія Мединська,
заступник декана факультету
землепорядкування

ДОСВІД

МАЙСТЕР-КЛАС ВІД КРАЩОГО ФАХІВЦЯ УКРАЇНИ

У навчально-дослідному розсаднику кафедри лісовідновлення та лісорозведення провели для студентів ННІ лісового та садово-паркового господарства майстер-клас "Особливості щеплення шпилькових видів (на прикладі культиварів ялини)".

Своїми секретами з досвіду щеплення ділилася старший науковий співробітник Національного ботанічного саду ім. М. Гришка НАН України, наша колишня дипломниця Ольга Похильченко. Після теоретичного вступу учасники майстер-класу перебралися в розсадник, де мали змогу спочатку познайомитися з технікою проведення операцій зі щеплення на ялину звичайну її декоративних форм, а потім - і опанували практичні навички.

У кращого фахівця України зі щеплення для кожного з майже 50 учасників майстер-класу знайшлися

методичні поради до виконання робіт із трансплантації живців декоративних форм на підщепи ялини звичайної. Вражала зацікавленість учасників в опануванні секретів щеплення і приживлюваності цих прищеп, про що свідчила велика кількість запитань.

Віктор Маурер,
професор кафедри лісовідновлення та лісорозведення

ПАМ'ЯТЬ

ЕКОЛОГІЯ ЯК ФІЛОСОФІЯ ІСНУВАННЯ ЛЮДСТВА

30-й річниці Чорнобильської катастрофи була присвячена III міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів і молодих вчених "Екологія—філософія існування людства", організована факультетом захисту рослин, біотехнологій та екології. Вони обговорили причини Чорнобильського лиха, його наслідки і шляхи, щоб унеможливити себе від них надалі.

Чорнобильська катастрофа торкнулася кожного українця. Тільки у нашому колективі зараз працюють 24 ліквідатори цієї аварії.

- Вона торкнулася всього світу, - зазначив ректор університету Станіслав Ніколаєнко. - Наслідки цього лиха для планети катастрофічні. Прямий збиток тільки для України оцінюють у 180 мільярдів доларів. За нинішнім курсом це приблизно чотири валові внутрішні продукти нашої країни! Понад 145 тисяч квадратних кілометрів виявилися забрудненими радіонуклідами, третина з них - землі сільськогосподарського призначення. Якщо ж говорити з точки гуманізму, то обчислити збитки неможливо. Бо як можна висловити в цифрах втрачене життя людини?

Сьогодні до 10 відсотків бюджету країни спрямовано на підтримку постраждалих від Чорнобиля - їх лікування, харчування, оздоровлення дітей, подолання наслідків катастрофи. Але щоб дійсно мати ефект, ця цифра має бути більшою втричі.

Вчені нашого університету, його Українського НДІ сільськогосподарської радіології, та їх колеги вносять надзвичайно вагомий внесок у подолання наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Вони вивчають реакцію природи і надають рекомендації органам виконавчої влади, як на ці зміни реагувати, досліджують ґрунти, сільськогосподарську продукцію тощо. Наприклад, рекомендують харчові добавки до раціону годівлі

худоби, аби молоко було придатним до вживання. Постійно моніторяться і природні процеси в зоні відчуження та на самій станції. Досвід українських радіологів величезний і дуже потрібний. Це показав приклад їх неопієнної допомоги Японії після катастрофи на АЕС "Фікусіма".

Своїми спогадами про ті страшні дні тридцятирічної давнини поділилися співробітники університету, які з перших днів долучилися до ліквідації наслідків аварії.

- Моє життя розділилося тоді на до аварії і після, - пригадає завідувач кафедри радіобіології та радіоекології академік Ігор Гудков. - Та й не тільки моє, а багатьох людей, ліквідаторів, яких на той час було 550 тисяч, 350 тисяч з яких - українці. Я, тоді

уже доктор наук, вчений-радіолог, з перших днів був залучений як консультант, а згодом очолив комісію з аналізу забруднення води Дніпровського басейну. Особливо важливо було спрогнозувати розвиток ситуації. Два місяці ми відбирали зразки з Дніпра, Прип'яті, Чорного моря і, на решті, видали благополучний прогноз: з боку води небезпеки немає.

Згодом було прийнято рішення створити першу в Україні кафедру радіобіології, яку довірили організувати і очолити мені. Ми проводили експерименти в зоні відчуження, розробляли засоби з мінімізації надходження радіонуклідів з продукцією сільського господарства. Бо вже з перших місяців стало зрозуміло: основні дози радіації насе-

лення отримуватиме саме з продуктами харчування.

Зусиллями колективу кафедри, який у перші роки після аварії навчав боротися з наслідками лиха сотні спеціалістів - агрономів, зоотехніків, керівників господарств, небезпека зараз зведена до мінімуму. Але не до нуля...

Доцент Сергій Грисюк пригадав, як йому, тоді молодому асистенту, довелося брати участь у перших дослідженнях. Він з колегами поїхав до 30-кілометрової зони. Звісно, було дещо страшно. Їх табір базувався біля села Копачі, це приблизно у трьох кілометрах від станції. Сергій Грисюк тоді відповідав за безпеку: всі обов'язково мали носити респіратори, а увійти до величезної ідалі на 400 осіб можна було лише через рамку.

- Вперше масштаби аварії я зрозумів, коли мене призначили відповідальним секретарем урядової комісії, - ділиться завідувач кафедри за-

гальної екології та безпеки життєдіяльності Віталій Гайченко. - Адже пересічним громадянам ніякої інформації не надавали. Що запам'яталося? Безпорадність тодішньої системи цивільної оборони перед загрозою. Абсурдні ідеї. Приміром, знищити у зоні відчуження гризунів, коли ми, науковці, переконували: до наступного року їх доживе всього 10 відсотків. І цей прогноз справдився. На жаль, влада не прислухалась до вчених. А ми вже тоді говорили, що природа сама поверне себе до первинного стану, який був до лиха...

Віталій Гайченко пригадав, як особисто тримав у руках листа за підписом академіка Патона, у якому той категорично протестував проти будівництва Чорнобильської АЕС, та висловив впевненість, що природні процеси настільки потужні, що все повернеться на свої місця. Потрібно лише докласти багато зусиль.

Ірина Білоус

ФУНДАТОРИ

ПАМ'ЯТНИК - ВІД СЛОВА ПАМ'ЯТЬ

Українських традицій університету - пам'ятати тих, хто закладав нарізний камінь під його будову. Скільки імен керівників-господарників, видатних вчених світового і національного масштабу, лідерів наукових шкіл, талановитих педагогів золотими літерами вписані в нашу історію! Тож ректорат і вчена рада університету 10 червня 2015 року прийняли рішення про створення Алеї Слави - як живого, унаочненого прикладу ставлення нашого колективу до світлич, чесних, інтелектуальних людей, про яких свідчать не слова, а реальні справи в ім'я доброго, вічного і розумного. Відчора ця алея стала повністю відповідати своїй назві: тут вже встановлено перші пам'ятники фундаторам університету.

Серед них - погруддя першого декана сільськогосподарського відділення КПІ (1898-1904) та першого виборного директор КПІ у 1905 р. Миколи Петровича Чирвинського (1848-1920), видатного ученого-зоотехніка, одного із основоположників зоотехнічної науки, організатора сільськогосподарської дослідної справи. Наукові пошуки вченого у галузі зоотехнії, проведені на 30-40 років раніше подібних досліджень за кордоном, принесли йому світове визнання. До КПІ його запросили за особистою рекомендацією КА. Тімірязєва.

Або професор Євген Венедиктович Алексєєв (1869-1930) - видатний вчений-лісовод і практик, організатор у сфері вищої лісгосподарської освіти і наукових досліджень в Україні, один із основоположників лісової типології. Він також ініціатор-засновник і перший декан лісового відділення (згодом лісоінженерного факультету) Київського сільськогосподарського інституту, перший декан лісгосподарського факультету і завідувач кафедри загального лісівництва Українського лісгосподарського інституту (1930).

А хто не знає професора Павла Дмитровича Пшеничного (1903-1985)? У 1954-1957 рр. - перший ректор Української сільськогосподарської академії, академік УАСГН, відомий вчений у галузі годівлі сільськогосподарських тварин і технології кормів. У 1938 р. йому, без захисту дисертації (за сукупністю наукових праць), присуджується науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук. У 1938-1943 рр. він обій-

має посаду завідувача кафедри годівлі сільськогосподарських тварин, а згодом стає деканом зоотехнічного факультету, проректором і ректором Башкирського сільськогосподарського інституту (м.Уфа). У 1943-1953рр. - очолює кафедру годівлі сільськогосподарських тварин Харківського зоотехнічного інституту. З 1953 р. - завідувач сектору тваринництва АН УРСР, завідувач кафедри загальної зоотехнії Київського сільськогосподарського інституту. У 1956-1959 рр. - віце-президент, а в

1959-1962 рр. - академік-секретар відділу тваринництва УАСГН.

Вагомий доробок науковця - створення оригінального напрямку розробки принципів і методів спрямованого виховання й стимуляції розвитку функції живлення та обміну речовин у молодняка сільськогосподарських тварин, способів підвищення коефіцієнта корисної дії корму, питань вікової мінливості видових і господарсько-корисних ознак у тварин під впливом різних рівнів годівлі та формування продук-

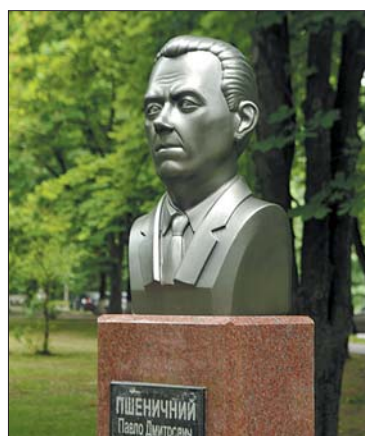
тивності сільськогосподарських тварин в онтогенезі.

У першій чверті пам'ятників Алеї Слави - і бюст професора Петра Мефодійовича Василенка (1900-1999) - видатного вченого у галузі машинобудування та сільськогосподарської механіки, академіка ВАСГНІЛ і НААН України. З 1932 р. і до кінця свого життя він працював в університеті, починаючи з Київського сільськогосподарського інституту, зокрема у 1935-1962 рр. очолював кафедру сільськогосподарських машин (а потім її професор-

консультант). За сумісництвом завідував відділом Інституту машинознавства і сільськогосподарської механіки АН УРСР (1944-1956 рр.).

П.М. Василенко - засновник наукової школи із землеробської механіки та сільськогосподарських машин. Його праця "Автоматизація процесів сільськогосподарського виробництва" є складовою частиною книг міжнародного фонду ООН, за змістом яких оцінюється рівень автоматизації сільського господарства в різних країнах світу. Фундаментальні праці вченого відіграли значну роль при створенні та розвитку сучасної сільськогосподарської та іншої техніки у всьому світі. При проектуванні спеціалістами NASA автоматичної станції пересування поверхнею Місяця було використано працю вченого "Теорія качення колеса со слідом". Методи, вперше розроблені академіком П.М. Василенком, широко використовують СКБ заводів сільськогосподарського машинобудування. За видатний науковий внесок у розвиток землеробської механіки рішенням президії ВАСГНІЛ 1977 р. його нагороджено золотою медаллю ім. В.П. Горячкіна. Американський біографічний інститут (ABI) включив його в книгу "700 біографій найвидатніших людей XX століття", чий персональний науковий розробки, гуманітарні ідеї або політична діяльність значно вплинули на розвиток світової цивілізації. Як одного з небагатьох "alivelegends" - живих легенд ABI у 1998 р. нагородив науковця золотою медаллю "Людина другого тисячоліття".

Валентин Обрамбальський

ГОЛОС ІЄВО СТУДЕНТАМ

N 3 (55)

27 травня 2016 року

Додаток до газети "Університетський кур'єр"

НАУКА МОЛОДА

ТАКА ВЖЕ ТРАДИЦІЯ - ПЕРЕМАГАТИ У ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ОЛІМПІАДАХ

Наші енергетики - кращі і в командному, і в індивідуальному заліках

II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з напрямку "Енергетика та електротехнічні системи в АПК" та спеціальності "Енергетика сільськогосподарського виробництва" пройшов на базі Львівського національного аграрного університету.

Участь у ньому взяли 60 студентів з 11 вишів України. У напруженій боротьбі команда НУБіП у складі магістрів Тараса Скірчака, Богдана Віхтя, Анатолія Бурдіна, Анатолія Шарудила та бакалаврів Володимира Мороза, Євгена Криничного і Дар'ї Крот виборола перше загальнокомандне місце! А Богдан Віхоть виявився кращим ще й зі спеціальності "Енергетика сільськогосподарського виробництва".

Такий подвійний успіх - результат напруженої підготовки. Практично щодня протягом місяця майбутні переможці під керівництвом професора Леоніда Червінського, доцентів Івана Радька і Семена Волошина, які готували їх до олімпіади, розглядали всі можливі питання та вирішували задачі з надійності роботи електрооб-

ладнання, самостійно працювали у бібліотеці.

З вибором вишу для навчання не помилився

У Національному аерокосмічному університеті "Харківський авіаційний інститут" імені М.Є.Жуковського пройшов II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з інформатики за участю 23 команд провідних вишів України. Перемогу у номінації "Економічні та гуманітарні науки" святкував наш Богдан Ворона - студент 1-го курсу факультету інформаційних технологій.

- Стороннім я там не почувався, - пригадує хлопець. - Мав цілу групу підтримки з колишніх однокласників по Полтавській обласній гімназії імені Макаренка, які зараз навчаються в цьому університеті. Та й досвід змагань різного рівня вже мав: у старших класах двічі виступав на Всеукраїнських шкільних олімпіадах з інформатики, де посідав призові місця. Тож нинішнє перше місце - цілком закономірний результат. У першу чергу завдячую ним знанням, які заклала мама Ірина Корнієнко (вона вчителька інформатики) і, безумовно, старшому викладачеві кафедри інформаційних систем Євгену Стариченку, який готував мене до олімпіади. За-

раз, коли змагальні пристрасті стихли, розумію, наскільки складнішим виявився цей етап Всеукраїнської студентської олімпіади порівняно з шкільними. І особливо приємно почуватися переможцем, враховуючи, наскільки сильними були суперники. Значить, з вибором вишу для навчання я не помилився!

Світланине "срібло"

На базі Тернопільського національного економічного університету відбувся II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з спеціальності "Облік і аудит". Серед 163 учасників з більш як 80 провідних вишів країни були і представники НУБіП. Випускниця бакалаврату економічного факультету Світлана Тищенко поверну-

лася з цих змагань як один з переможців і володар диплому II ступеня.

- Організатори запропонували нам досить складні письмові практичні і тестові завдання з фінансового і управлінського обліку, аналізу господарської діяльності, аудиту, - розповідає вона. - Але я була до них готова завдяки викладачам кафедри бухгалтерського обліку і аудиту, які працювали зі мною - й індивідуально, і на заняттях. Також ми аналізували завдання минулорічних олімпіад. Тож успіхом хочу поділитися з ними - доцентами Світлоною Тивончук, Анатолієм Шишем, Наталією Кузик і старшим викладачем Олегом Срібняком. А щодо найближчого майбутнього, то планую продовжити навчання в магістратурі НУБіП.

Успіх у день народження

У II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади з напрямку "Геодезія, картографія та землеустрій" НУБіП представляла команда факультету землевпорядкування у складі Ольги Глобенко, Олександра Петровича і Дмитра Барабаша. Підготовкою учасників зай-

ці до змагань, відзначена подякою організаторів.

Для викладачів і учасників було проведено круглий стіл "Регіональні особливості природокористування і сільський зелений туризм: економічні аспекти". Його учасники жваво дискутували про проблеми урбанізації, розвиток сільського зеленого туризму, децентралізацію і самоорганізацію сільських громад у контексті вдосконалення природокористування.

Бронза з біотехнологій

За підсумками II туру Всеукраїнської студентської олімпіади з біотехнологій, що пройшов у Національному університеті харчових технологій, команда НУБіП посіла призове місце та нагороджена дипломом III ступеня. А колектив кафедри екобіотехнології та біорізноманіття, працівники якої готували студентів до участі в олімпіаді, організатори відзначили грамотою.

Її захоплення - економічна кібернетика

Всі провідні виші України відрядили своїх студентів у Львів для участі в II етапі Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності "Економічна кібернетика". НУБіП представляла четвертокурсниця Катерина Якубчук (її підготовкою опікувалася доцент кафедри економічної кібернетики Марина Негрей), яка зрештою й посіла третє місце.

- Олімпіада проводилась в два тури - практичний та теоретичний, - пригадує дівчина. - Завдання першого етапу були орієнтовані на уміння використовувати табличний процесор Excel для розв'язку задач із моделювання економіки, економетрики та оптимізаційних. Другий тур включав задачі, орієнтовані на знання теоретичного матеріалу з фазових предметів економічної кібернетики.

Ніна Чехлова

СТУДАКТИВ

ЧЕСНО І ВІДВЕРТО

Щосеместрові зустрічі ректора Станіслава Ніколаєнка з студентами університету - керівниками студентських організацій, студентських рад гуртожитків, старостами академічних груп - знайшли своє продовження. Лейтмотив останньої на сьогодні - підготовка і перебіг літньої екзаменаційної сесії, а також те, чим живе студент нині, що його турбує.

Та перш ніж перейти до традиційного діалогу, ректор нагадав мету, яку поставив колектив у програмі розвитку "Голосіївська ініціатива-2020": відродження слави університету, підвищення якості освітнього і наукового процесів, входження до п'ятірки кращих вишів України і провідних університетів Європи та світу. Багато для цього вже зроблено. Так, лише за рік у рейтингу прозорості НУБіП перемістився з 80-ї сходинки на 14-ту! Але багато ще належить виконати. І в цьому велику роль має відігравати студентський актив, лідери навчання. Такі, як цьогорічні переможці і призери заключних етапів Всеукраїнських олімпіад і конкурсів, яких маємо чимало.

Щодо ризиків, що стоять перед університетом, - зовнішніх і внутрішніх. Останні представлені недостатньою кваліфікацією викладачів, відсутністю потрібної кількості коштів для розвитку хоча б тієї ж матеріально-технічної бази. Слабким місцем поки що залишається практичне навчання в навчально-дослідних господарствах університету. Слід зміцнювати й зв'язки з роботодавцями. Недоліки є і в системі управління. Прикро, але поки що повністю не викорінені нестатутні відносини, хоча позитивні зрушення такі є: їх прояви вдалося суттєво зменшити.

Ректор назвав найголовніші напрями реформування, які очікують університет, - широке запровадження онлайн-освіти, гейміфікацію освітнього процесу, організацію сучасної

бізнес-практики, формування у студентства вміння вчитися. Але тут своє слово має сказати молодь. Бо в питаннях, що стосуються чи то підвищення якості освіти, наукового пошуку, чи то морального, патріотичного виховання, - надзвичайна роль належить студентському самоврядуванню.

Традиційними під час таких зустрічей вже стали запитання ректору, на які він відповідає конкретно і відверто. Цього разу перші з них стосувалися вартості навчання у наступному році. Так, другокурсниця факультету ветеринарної медицини Тетяна Кошова поцікавилася: чи зміниться вона для студентів 2-х - 4-х курсів? Згідно із Законом України "Про вищу освіту", університет має право підняти її на індекс інфляції, який вже на рівні 43%. Відпо-

відні зміни опубліковані на офіційному сайті НУБіП.

Ще одна представниця цього факультету - Марія Щербатюк - запитала, чи доведеться доплачувати за вартість контракту, якщо вся сума за два роки навчання в магістратурі була сплачена відразу. Скоріше за все, вона буде індексуватися відповідно до рішення ректорату. А магістр Ганна Король нарікала на температурний режим і в цілому порушила питання поліпшення умов навчання в 12-му корпусі. Нагадаємо, що для цього зроблено вже багато: перекрито 10500 м² даху, вирішується питання облаштування корпусу автоматизованими тепловпунктами.

Дар'я Ходій поцікавилася, чи планується підвищення ціни на проживання у гуртожитках. У визначених законодавством межах вартість не повинна перевищувати 40% середньомісячної стипендії, зазначив очільник вишу. Відповідно, вартість проживання в гуртожитках підвищуватися не буде, поки не підвищиться стипендія.

Майбутній лікар ветмедицини Володимир Шилін поцікавився умовами навчання за індивідуальним графіком.

Для цього має бути вагома причина, наприклад, стан здоров'я. Детальніше ж про це кожен може дізнатися у навчальному відділі та деканаті.

Студентка 1-го курсу скороченого терміну навчання економічного факультету Валерія Фалілеєва висловила за вивчення на її курсі іноземних мов, які відсутні на сьогодні в навчальних планах.

Наступний блок питань так чи інакше стосувався спорту. Олег Солодовик з факультету конструювання та дизайну говорив про потребу оновлення спортивного спорядження футбольної збірної університету, а Максим Блудов з факультету захисту рослин, біотехнологій та екології звернувся з проханням організувати тренування з плавання для команди університету. Все це буде позитивно вирішено. Ректор поділився також планами розширення площі кафедри фізичного виховання і відкриття басейну, аби молодь долучалася до занять спортом.

Останнє запитання прозвучало від студентки ННІ лісового і садово-паркового господарства Юлії Яцюк: як бути з програмою Work and Travel

USA? Ректор зауважив: треба чинити за законом. Є цілий ряд схвалених Міністерством освіти і науки України програм, участь в яких відкрита для студентів. А Work and Travel на сьогодні не забезпечує організацію практик за фахом.

Загалом, стороння людина, яка могла б бути присутньою на зустрічі, проаналізувавши - бодай поверхово! - хто ж у нас зі студентства найактивніший, виокремила б факультет ветеринарної медицини. Бо саме його активісти засипали ректора своїми запитаннями. А що ж решта? Складається враження, що їм і не болить нічого, і нікому нічого не потрібно, окрім особистих нюансів. І що ж це за актив?

Та все ж, навіть попри останню песимістичну нотку авторів цих рядків, за підсумками зустрічі ректор визначив відповідні доручення проректорам і керівникам підрозділів, що стосувалися вирішення проблем студентства. Але ж не забуваймо: людина заслуговує не на те, чого хоче, а те, як вона це робить...

Ольга Наконечна,
Валентин Обрамбальський

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ВОЛОДАРІ ТИТУЛІВ

Герої нашої сьогоднішньої рубрики - володарі титулів "Красуня НУБіП-2016" студентка юридичного факультету Катерина Соболева (на фото) та "Джентльмен НУБіП - 2016" студент факультету інформаційних технологій Віктор Литвин.

- Дозвольте ще раз привітати з перемогою. Очікували на неї?

Катерина: - Звичайно, я робила все, аби здобути звання "Красуня НУБіП України - 2016". Але перемога все ж була несподіваною. Коли почула своє ім'я, то емоції переповнювали: в той момент я була найщасливішою людиною.

Віктор: - Особливо не очікував. Це взагалі було для мене неважливо. Максимум, на що розраховував, - приз глядацьких симпатій.

Тому, коли оголосили результати, то все, що відчув, - це велике здивування і неймовірну радість. Набагато важливіше, особисто для мене, що завдяки конкурсу у мене з'явилися якщо не друзі, то хоча б хороші знайомі.

- Як з'явилася ідея взяти участь у конкурсі?

К: - Запропонував голова студорганізації мого факультету - Юрій Шпак. Я довго вагалася, але, зрештою, дала згоду

В: - У мене взагалі вийшло досить кумедно. Оскільки у нас чомусь ніхто не хотів брати участь, в один прекрасний день до мене підійшла голова СО мого факультету Оля Голячук і попросила "кинутися на амбразуру". Я подумав і вирішив: це точно мені не завадить, буде як мінімум весело.

- Як проходила підготовка до конкурсу?

К: - Особисто в мене складнощів не виникало, намагалась запам'ятовувати все швидко і виконувати. Ще й вистачало часу допомагати іншим.

В: - Це був повний аврал. Репетиції займали ледь чи не 14 годин на добу. А крім цього, ще потрібно було підготувати відеовізитки, підібрати костюми.... Проте всі ці складнощі зблизили нас як колектив, всі учасники справді здружились. Це було щось таке, що неймовірно стрімко увірвалось у звичний ритм життя і запам'яталося на дуууже довго. На підготовку було мало часу, по суті, чи не тиждень, і, як не дивно, за цей час у нас вийшло зробити, на мою думку, чудове шоу. Говорючи "нас", звісно, маю на увазі всіх учасників і педагогічний колектив, який це все по суті і готував.

- На ваш погляд, чим підкорили журі?

К: - Я просто була справжньою, такою, яка є в житті. Думаю, саме це й зіграло вирішальну роль.

В: - Просто викладався "на повну", використав всю свою харизму.

Ну, і ще, можливо, свою роль зіграло те, що я займаюсь творчістю ще зі школи і сцена для мене ледь чи не другий дім.

- Трохи про себе. Чим займаєтесь у вільний час, чим захоплюєтесь?

К: - Головне моє захоплення - музика. Я граю на фортепіано та гітарі, мрію ще опанувати барабани. З дитинства займаюсь бальними танцями та футболом. Улюбленим сезоном є зима, тому що я не уявляю себе без гір та сноуборду.

В: - Розказати про себе? Хм... Звичайнісінький студент. Щоправда, окрім навчання, займаюсь акторським мистецтвом і є активним учасником нашого народного театру "Березіль". Він для мене щось більше, ніж просто захоплення.

- Які перемоги в житті вважаєш головними?

К: - Перемогу над собою. Довести самому собі, що ти здатен на більше. Що й довела собі цим конкурсом.

- Чим плануєте займатися після закінчення університету?

К: - Дуже хотіла реалізувати себе в юриспруденції. Звичайно, зараз юристів багато, але першокласних, кваліфікованих і люблячих свою справу майстрів можна перерахувати на пальцях. А я впевнена, що з дипломом НУБіП буду справжнім майстром своєї справи.

В: - Чесно кажучи, так далеко ще не загадував, адже до завершення навчання ще так довго. Знаю точно,

що за своє місце під сонцем буду боротися до останнього...

- Катю, чи готова ти морально представляти наш виш на міжуніверситетському конкурсі красунь?

К: - Готова на всі 100 відсотків - як фізично, так і морально. Докладу всіх зусиль, аби гідно представити нашу alma mater.

- Що важливіше саме для вас - зовнішність чи багатий внутрішній світ?

В: - Для мене важливе і те, й інше. На мою думку, ці два поняття мають бути в людині гармонізовані. Хоча, чесно кажучи, внутрішній світ таки важливіший, адже, хоч би якою гарною не була людина зовнішньо, дуже важко з нею підтримувати будь-які стосунки, якщо всередині вона "пуста".

- Чи є у вас якісь секрети успіху, якими б ви могли поділитися з тими, кому ще належить спробувати свої сили в подібних заходах?

К: - Мій секрет успіху простий - бути справжньою та відкритою для кожного!

В: - Особливих секретів у мене нема. Я просто викладався з усіх своїх сил протягом того тижня підготовки і власне під час самого виступу. Тож я не знаю, що б взагалі робив без моїх друзів, які не тільки морально підтримували, а й допомогли підготуватися.

Розмову вела Дар'я Кендус

ВИПУСКНИКИ ТВОЇ, УНІВЕРСИТЕТЕ

ТАК, НЕ ВМЕРЛИ УКРАЇНИ НІ СЛАВА, НІ ВОЛЯ...

Делегація університету побувала в успішному підприємстві ТОВ "РостАгро", яке очолює випускник факультету механізації УСГА 1971 року Михайло Бернацький.

- Це не господарство, це казка, - ділиться враженнями від побаченого професор Дмитро Войтюк. - І не скористатися його виробничою базою було б просто нерозумно.

У результаті підписано угоди про співробітництво та про проходження виробничої практики. А про самого Михайла Володимировича Бернацького і його господарство найкраще розкаже людина, яка йде з ним по життю поруч ось вже більше останніх 30 років, - відомий публіцист Борис Кириченко.

Поліський Кулібін

Михайло Бернацький ще зі школи захоплювався математикою, дуже любив конструювати велосипеди, моделі планерів, тому без вагань пішов навчатися на факультет механізації Української сільськогосподарської академії. До речі, свого часу УСГА закінчував і його батько, от тільки факультет був іншим - лісогосподарський. І дід був лісівником. Тож малий Мишко все дитинство провів на лісовому кордоні. Але по життю вибрав поле.

Чи не найважливішою студентською практикою для нього стала можливість ледь не цілодобово відточувати механіко-спортивні здібності у добре оснащений вузівський школі мотокросу. Там, до речі, і звання кандидата в майстри спорту заслужив.

Перший зароблений хліб. Пріснуватий

З дипломом інженера-механіка Михайло прийшов на автобазу Міністерства радгоспів у селищі Вишневому під Києвом, через півроку очолив чималу автоколонну. Але сімейний бюджет не витримав випробувань маленькою зарплатою, і він вирішив "зійти з асфальту на землю" - згодився на пропозицію стати головним інженером радгоспу "Чоповичі" Малинського району. З цього, власне, і починається його біографія як хлібороба.

З новим начальником інженерної служби у господарстві вдавалося все, що на перший погляд видавалося неможливим. Коли із заводу "Ростсельмаш" поступили перші комбайни "Колос", механізатори йшли на них без бажання: побоювалися освоювати складну на той час техніку. Михайло Володимирович із завгаром Миколою Феценком сіли на комбайн, щоб випробувати його можливості і надійність у жнивях та на власному прикладі навчати підлеглих. Як результат, радгосп першим у районі завершив жнива, а найвищого намоту досяг екіпаж "Колосу" у складі Бернацького і Феценка.

У щоденних турботах збігло п'ять років. Головний інженер став однією

із надійних опор колективу. Його шанували трудівники радгоспу, керівники району і республіканського об'єднання. Тільки з директором життя душа в душу так і не складалося, а нестерпні побутові умови призвели до захворювання дружини. Обставини вимагали змінити місце роботи і кліматичну зону. Тож твердо вирішив залишити рідні обжиті краї і пошукати кращої долі на Полтавщині.

Перша зустріч

Молодий та ранній, Михайло Бернацький трапився на моєму життєвому шляху восени 1982 року, коли вивів, здавалося, безнадійно відстаючий радгосп імені Крупської Глобинського району Полтавської області у число передових. Він з тих, котрим симпатизуєш від першого потиску руки. Трішки нахилена вперед приземкувата, пропорційно складена фігура міцно тримається землі.

Зустрічаємося на радгоспному дворі біля якихось незвичних приміщень. Директор пояснює: "Це склади цибулі. В кожному зберігається по дві тисячі тонн". Знаю, що вся область з потугами заготовляє 14 тисяч тонн цибулі, а тут в одному радгоспі її зимуватиме 4 тисячі тонн. Ці склади з підігрівом і вентиляцією він сконструював, запроєктував і побудував самостійно. Свого часу доводилося часто бувати у сільськогосподарському кооперативі "Држіси" у ще соціалістичній Чехословаччині, який вирощував 15 тисяч тонн цибулі, з них більше двох третин експортувалося до Західної Німеччини. Кооператори для того були оснащені новітньою світовою технікою. А тут щось подібне, тільки в дещо меншому масштабі, творить з нічого (!) самостійно зовсім молодий спеціаліст.

26-річного інженера-механіка на посаду директора призначили у серпні 1977 року. Радгосп мав 4600 гектарів землі, 3500 голів великої рогатої худоби, 850 корів і 2 тисячі свиней та завдання вирощувати насіння огірків на площі 450 гектарів, цибулі - 300 га, овочевого гороху -

100 га, квасолі - 100 га, помідорів - 50 га, квітів - 40 гектарів. Щоб з таких безкрайних городів добути і постачати на ринок насіння, потрібно було мати масу робочих рук, комплекс спеціальних машин і обладнання, умови для пакування і складування. А всього цього в радгоспі... й не було. І не тільки через брак коштів і лімітів на придбання: більшість такої техніки і обладнання вітчизняна промисловість просто не виготовляла. Але ж колектив очолив інженер-механік у класичному розумінні змісту і суті цієї професії. Бернацький міг власноруч виконати роботу слюсаря, зварювальника, наладчика, електрика, токаря, тракториста, комбайнера, шофера, а ще й конструктора і організатора.

У господарстві навколо молодого директора швидко формувалося механізаторське ядро. Ще й тому, що він, фанат мотоспорту, обладнав простенький мотодром, де навчав механізаторів премудростям безпечної їзди на мотоциклах. Раціоналізатори і умільці виявилися й у ремонтній майстерні. Власними силами виготовили сівалки для посіву цибулі, обприскувачі для догляду за нею. Прилаштували для її збирання і очищення німецькі картоплезбиральний комбайн та сортувальну лінію.

Директорство в радгоспі імені Крупської Михайло Бернацькому вдалося. Вроджена твердість і пластичність характеру, організаторський дар, незгасний потяг до знань, тактовність у спілкуванні з робітниками та спеціалістами приносили високі виробничі результати, а з ними і авторитет. Недарма ж згодом став першим секретарем Новосанжарського райкому партії (за п'ять років цей район став визнаним аграрним лідером України), секретарем обкому, який опікувався АПК (від пропозиції очолити область відмовився). А після краху радянської системи згодився на пропозицію студентського однокашника, керівника концерну "Укргротехсервіс" Володимира Бортника стати його замом. Динамічний натурі добряче потертого життям Бернацького стихія ринку, в якій він опинився, імпонувала. Тож і наважився зайнятися власним бізнесом.

Чужоземного щастя примара

Про родове дерево Бернацьких можна написати не одну книгу. У Михайлового діда було четверо братів, яким випала нелегка доля. Про зниклого безвісти діда Раймонда, який зрештою осів у Америці, Михайло дізнався десь аж у 1977 році, коли звідти приїхала до родичів сестра дідової дружини. Вона й розповіла, як доля поводи́ла Раймонда світами: до оселення у США пройшов він ще й Австрію, Югославію, Німеччину і Бразилію. От до нього і направився Михайло, коли випала така нагода. Щоб краще уявляти майбутнє та спробувати зацікавити американського інвестора, вирішив познайомитися, як фермерствує у штаті Меріленд дід Раймонд. Старий Бернацький такому помічникові зрадів. Підприємствували та відрегулювали техніку, відвідали ряд рекламних виставок і торговельних аукціонів, познайомилися з спеціалізацією сусідніх ферм, умовами придбання матері-

ально-технічних ресурсів та збуту вирощеної продукції в США. Дід цілком серйозно переконував онука подати документи на оформлення американського громадянства. Без емоцій обговорювали перспективи в разі позитивного вирішення. Зрештою, Михайло дійшов висновку: піввікове дерево пересаджувати не можна. Та й організувати щось солідне в Штатах без великого капіталу чужинець не зможе. За виробничим гостюванням непомітно збігло три місяці. Ранньою весною удвох засіяли невеличке 20-гектарне Раймондове поле і тепло розпрощалися. Михайло сердечно подякував дідові за американську науку - і подався до рідного дому. З упевненістю, що в Україні достатньо умов для організації приватного аграрного підприємства, і він зуміє ними скористатися.

Повернення у Пронозівку... тепер на ринок

Логіка уважного бувальця в Нових Санжарах, Полтаві, Києві і Меріленді підказувала: принципово новий життєвий круг слід починати з місця вдалого першого старту. Тому через два десятиліття й повернувся у Глобинський район, на територію колись рідного, економічно міцного, а згодом розширеного "реформаторами" радгоспу. З думкою розпочати виробництво насіння кукурудзи і сої на умовах приватного підприємництва.

Старт знову видався складним. Місцеві керівники потроху при звичайся до нової ситуації і допускати до землі заповзлого директора побоювалися. А у Михайла Володимировича не було ні початкового капіталу для придбання матеріально-технічних ресурсів, ні застави для отримання банківського кредиту, ні гарантованого ринку для збуту продукції. Та й напрямок діяльності і структура новостворюваного підприємства бачилися розпливчато.

Але при світлій голові й умілих руках та ще й з участю кмітливого сина Максима добрий задум переростав у прибуткову справу. Бернацький відверто поговорив з активістами сусіднього села Кириївка. Там добре пам'ятали хазяйновитого директора радгоспу, тому без вагань передали йому в оренду свої земельні паї, які на той час використовувалися сям-так. А неабиякий потенціал унікальної глобинської землі ще за царизму визначила і вивчала дослідна станція. Розважливий гість запропонував сільському сходу свій проект ведення виробництва та збільшення оплати за оренду наділів. Селянам пропозиція сподобалася, і товариство з обмеженою відповідальністю "РостАгро" почало гос-

подарувати на 1000 гектарів ріллі.

Набуті в митарствах знання виробництва і ринку, орендована земля і реставрована техніка, найняті умілі механізатори давали підстави сподіватися на успіх, хоча б на невеликий спочатку прибуток. Актуальним постало питання: яке насіння вирощувати? Тоді на території України у фаворі були гібриди кукурудзи югославського селекційного інституту з міста Земун Поле. Вирішили запросити звідти селекціонера і створити свій українсько-югославський гібрид, пристосований до зони Лісостепу. Але через пару років зрозуміли: ринок сприймає тільки добре відомий бренд. Щоб пробитися з чимось новим, потрібно великі гроші вкладати в рекламу і розкручування. Таких коштів фірма ще не мала. Та й упевненості, що у напівпохідних умовах вдасться створити конкурентоздатне насіння, не було.

Дорогу долає той, хто йде. Вибір рідні шляхи, натоптані і накатані предками, - нашому брату звичні. Тепер вздовж їх, куди не кинь оком, - скелети колгоспних ферм чи завордські руїни та маса припиншких сильних фахівців і учених. Але не там, де господарює Михайло Бернацький: у ТОВ "РостАгро" відбудована і відповідно переорієнтована кожна споруда, а працюючі люди - при ділі і зарплаті.

Прикладна філософія господаря Бернацького

Розпочавши практично з нуля, сьогодні ТОВ "РостАгро" - одне з найбільших насінницьких підприємств України. На власній виробничій базі тут щороку виробляють до 10 тисяч тонн насіння. У тому числі кукурудзи - культури, що і є основною спеціалізацією, - більше 6 тисяч тонн. Під ділянки гібридизації тут відведені основні насінніві площі. Господарство пропонує великий асортимент сортів озимого пшениці, перевірені сорти сої та гороху, ну і, звісно, нові гібриди кукурудзи. Кожен сорт чи гібрид, перед тим, як потрапити до виробничої групи, обов'язково перевіряється "на собі", і лише потім пропонується споживачеві. Такий підхід дозволив значно розширити партнерську мережу.

І нині автори цих рядків залишаються при неперушному переконанні: обдарований Всевишнім неабиякими здібностями, Михайло Бернацький суттєво підняв би і виробництво, і рівень людського життя, проклав би рівну і глибоку колію для нащадків за будь-якого соціального устрою.

*Борис Кириченко,
Дмитро Войтюк*

НАШІ ЮВІЛЯРИ

ОПТИМІСТ І ЖИТТЕЛЮБ

Вони співали - святкування нинішнього Дня університету і 80-ї ювілей відомого в Україні і далеко за її межами вченого в галузі електротехнологій, одного із засновників нового наукового напрямку - застосування сильних електричних полів при виробництві покриттів на výroбах складної конфігурації різного призначення з діелектричних та провідникових матеріалів - заслуженого діяча науки і техніки, доктора технічних наук, академіка Лісівничої академії наук України професора кафедри електропостачання ім. проф. В.М. Сінькова Георгія Іноземцева.

Електротехнології як поклонання

Тож майбутню професію енергетика Георгій обрав цілком свідомо. Хоча, якби доля поглянула в інший бік, міг стати відомим спортсменом: у 1952 році він став чемпіоном Києва з хокею з шайбою в складі юнацької команди "Юний динамівець", а за три роки у складі збірної Української сільськогосподарської академії з футболу - чемпіоном столиці серед вузів.

- Ви знаєте, коли в Україні з'явився хокей? - з юначим запалом розповідає Георгій Борисович. - Ще в 1902 році! Енергетики як такої ще не було, а хокей вже був! І грали ми в танкістських шоломах, які після війни були ледь не в кожній сім'ї, у саморобних фанерних щитках (у таких же ганяли і м'яча). Шкода, що сьогодні цей вид спорту виживає в Україні лише завдяки ентузіазму закоханих у нього людей - таких, якими були ми...

Свій трудовий шлях Георгій Борисович починав інженером-електриком у відділі електронно-іонної технології Українського НДІ механічної обробки деревини Мінпромполітики УРСР, а згодом очолив науководослідний відділ електротехнологій. І от вже задовго не чверть віку його життя пов'язане з університетом. З 1992 до 2008 року - професор кафедри електроприводу та електротехнологій ім. проф. С.П. Бондаренка.

Життя - дивна річ. У сімейному архіві Іноземцевих зберігається давніше фото: на руках у цього відомого вченого - дворічний хлопчик. А зараз він вже сам - поважний професор, який продовжує спільну справу.

Розроблені Георгієм Іноземцевим наукові основи зарядки, електродинаміки руху заряджених мік-

рочастинок в електричному полі високої напруги, дослідження впливу електрофізичних властивостей діелектричних матеріалів та акустичних полів на різні матеріали, в т.ч. і біологічні об'єкти, обумовили можливість створення та впровадження принципово нових технологічних рішень і устаткування в сільському господарстві, машино- та суднобудуванні, деревообробній та будівельній промисловості. Наукові розробки вченого широко впроваджені в Україні, Росії, Білорусі, Болгарії, Чехії, державах Балтії та Середньої Азії. Він - автор понад 270 наукових та навчально-методичних праць, зокрема 3 монографій, 14 підручників та навчальних посібників, має 55 патентів та авторських свідоцтв на винаходи. Результати його наукових пошуків оцінені золотими, срібними, бронзовими медалями, дипломами різних міжнародних виставок та конкурсів і преміями різного ґатунку.

Не погіршу проти істини, коли скажу, що Георгій Борисович має власну наукову школу. Під його керівництвом та консультуванні захищені докторська та 6 кандидатських дисертацій. Він член спеціалізованої вченої ради Д26.004.07 та заступник голови спеціалізованої вченої ради К26.004.11 НУБіП, в різні роки був членом експертної ради ДАК України, спеціалізованих вчених рад багатьох провідних вишів.

Але основне, що підкупав в ньому, - зовсім не наукові здобутки, а його безумовний оптимізм і жага до життя. Яке, здається, відповідає ювіляру взаємністю...

*В. Козирський,
директор ННІ енергетики,
автоматики і енергозбереження*

З РЕГІОНІВ

ОРІЄНТУЮЧИСЬ НА ПРАКТИЧНУ СКЛАДОВУ

У Немішівському агротехнічному коледжі, багато випускників якого щороку поповнюють студентський контингент університету, частка практичної підготовки у навчальному процесі зростає. Як того і вимагає час.

Редакційна група "Університетського кур'єра" побувала тут днями на практичних заняттях. Ми зустріли викладача дисциплін "Насінництво" і "Селекція" Олену Дяченко та її студентів на садовій ділянці коледжу. Вона якраз розповідала підопічним, на що може страждати улюблена українцями черешня і про засоби знищення шкідників.

А на відділенні ветеринарної медицини викладач хірургії Олександр Шупик проводив практичні заняття для студентів групи В-23. За пацієнта - хвора кішка. Якщо врахувати, що

сьогодні відсоток роботи лікарів ветеринари з дрібними і хатніми тваринами суттєво зріс, - тема актуальна. Серед тих, хто надавав допомогу, - староста групи Катерина Андрієнко.

- Чому обрала саме цей фах? - не дивується дівчина. - З двох причин. По-перше, люблю біологію, по-друге, я сільська мешканка і з дитинства звикла мати справу з тваринами. Як на мене, лікувати їх - справа благородна і необхідна. Закінчу коледж - і вищу освіту здобуватиму в НУБіП...

Інна Середа

ТОВАРОЗНАВЦІ РОКУ

На базі Одеської національної академії харчових технологій пройшли командні змагання у рамках "Консумерського фестивалю - 2016".

Програма фестивалю складалася з шести конкурсів, у яких взяла участь команда товарознавчого відділення Ірпінського економічного коледжу. Вона дала можливість студентам поглибити знання у сфері правового захисту прав споживачів в Україні, зробити висновки щодо необхідності подальшого вдосконалення законодавства у сфері захисту прав споживачів, надання більш широких повноважень громадським організаціям, які займаються захистом прав споживачів, встановлення більш жорстких обмежень та сан-

кцій щодо захисту прав неповнолітніх у сфері товарообігу тютюнових та алкогольних виробів.

Бакалаври напряму підготовки "Товарознавство і торговельно-підприємництво" Іван Бондаренко, Анастасія Давидченко, Роман Лещенко, Катерина Сабелькіна, Дар'я Федорова, Олександра Храпунова гідно представили на фестивалі наш коледж і здобули 2-ге місце та звання "Товарознавець року".

*Наталія Ільченко,
заступник директора коледжу*

У травні свій ювілей святкують:

50-літній - заступник завідувача відділу аспірантури і докторантури **Л.В. Аякшева**, доценти **В.В. Кротенко** (кафедра органічної, фізичної і колоїдної хімії та хімії пестицидів), **Л.П. Пасічник** (кафедра ентомології), **Н.Г. Сорокіна** (кафедра епізоотології та організації ветеринарної справи), прибиральниця **Л.В. Тарковська**;

55-літній - пекар служби закладів харчування **О.А. Ворохоб**, професори **С.В. Зібцев** (кафедра лісівництва), **Л.Г. Калачнюк** (кафедра біохімії), доценти **О.О. Заболотько** (кафедра механізації тваринництва), **П.Б. Кроп** (кафедра адміністративного менеджменту ЗЕД), **О.О. Ракоїд** (кафедра загальної екології та безпеки життєдіяльності), ст. викладач кафедри військової підготовки **С.В. Мілевський**, декан факультету ветеринарної медицини **М.І. Цвіліховський**, чергова **К.С. Шевченко**;

60-літній - двірник **В.С. Попович**, маляр **Г.П. Ядикіна**;

65-літній - доцент кафедри генетики, селекції і насінництва **Н.В. Башкірова**, бібліотекар філії наукової бібліотеки **О.П. Копистко**;

70-літній - доцент кафедри технології деревообробки **О.С. Малахова**;

75-літній - професор кафедри фізики **Ю.І. Посудін**, директор Бережанського агротехнічного інституту **В.М. Павліський**;

80-літній - професори **Г.Б. Іноземцев** (кафедра електропостачання), **В.К. Терещенко** (кафедра економіки праці та розвитку сільських територій), старший лаборант кафедри рослинництва **П.Г. Черниш**.

Ректорат університету, профком викладачів і співробітників, а також редакція газети "Університетський кур'єр" щиро вітають наших колег з цими життєвими подіями і зичать міцного здоров'я, благополуччя та подальших успіхів у роботі.

Університетський КУР'ЕР

Газета Національного університету біоресурсів і природокористування України

Виходить з вересня 1956 року як "ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ", а з квітня 2009 року - як "УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУР'ЕР"

Свідоцтво про державну реєстрацію: № 148-10-24 від 30.03.2009 року.

Засновник: Національний університет біоресурсів і природокористування України

Редакція газети: головний редактор **Валентин Обрамбальський**

Над номером працювали: верстка - **Антон Осмак**

кореспонденти **Ірина Білоус, Ніна Чехлова**

фото номера: **Геннадій Кушанов**

Адреса редакції:

Україна, 03041, Київ, вул. Героїв Оборони, 15. Редакція - 12-й навчальний корпус, блок Д, кім. 308. Тел.: 044 527-82-09. E-mail: za_sg_kadry@ukr.net

Газета виходить раз на місяць. Поширюється безкоштовно

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з точкою зору редакції. Рукописи та фотографії не рецензуються і не повертаються

Оригінал-макет:

Видавничий центр НУБіП України, Київ, пров. Сільськогосподарський, 4, корп. 17. тел.: (044) 527-80-49.

Номер віддруковано:

Друкарня ПП "Типографія АВМ" 04080, вул. Фрунзе, 86

Тираж 2000 прим. Зам. №